

EXPUNERE DE MOTIVE

Tratatul Atlanticului de Nord a fost și constituie piatra de temelie a securității spațiului euro-atlantic. Semnat la Washington, la 4 aprilie 1949, el a pus bazele nu numai unei alianțe militare reunind SUA, Canada și state ale Europei Occidentale, ci și ale unei alianțe de valori democratice, fondate pe principiile democrației, libertății individuale și supremației legii - principii afirmate în preambulul Tratatului Atlanticului de Nord, numit în continuare Tratat. Numărul statelor părți la Tratat a crescut treptat - Grecia și Turcia au devenit membre ale Alianței Nord-Atlantice în 1952, Republica Federală Germania în 1955, Spania în 1982, Polonia, Republica Cehă și Republica Ungară în 1999. Această extindere progresivă a reflectat capacitatea Tratatului de a menține securitatea în Europa și de a fi, după 1989, o forță motrice a transformărilor democratice în fostele state comuniste din Europa Centrală și de Est.

Prin încheierea Tratatului s-a urmărit consolidarea solidarității între statele părți, consultarea permanentă și coordonarea acțiunilor lor în vederea menținerii păcii și securității internaționale, în conformitate cu principiile înscrise în Carta Organizației Națiunilor Unite. Astfel, Părțile se obligă să reglementeze diferendele internaționale pe cale pașnică, conform principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite și să se abțină de la utilizarea forței sau a amenințării cu forța. Totodată, în vederea atingerii obiectivelor Tratatului, Părțile se angajează să își dezvolte capacitatea individuală și colectivă, în cadrul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord (NATO), pentru a rezista oricărui atac armat. Ele recunosc primatul Consiliului de Securitate în privința menținerii păcii și securității în lume.

Elementul esențial al Tratatului este reprezentat de articolul 5, care prevede că un atac armat împotriva uneia sau mai multor Părți va fi considerat un atac împotriva tuturor. Un astfel de atac va putea declanșa acțiuni de sprijinire a statului sau statelor aliate atinse, prin exercitarea dreptului la auto-apărare individuală sau colectivă statuat în articolul 51 din Carta Organizației Națiunilor Unite.

Proiectul de lege pentru aderarea României la Tratatul Atlanticului de Nord face referire la Tratat în forma sa actuală, așa cum a fost modificat, în sensul extinderii spațiului de interes pentru Alianță, alături de Europa și America de Nord, și la teritoriul Turciei, prin articolul 2 al Protocolului la Tratatul Atlanticului de Nord privind aderarea Greciei și a Turciei, semnat la Londra, la 22 octombrie 1951. Protocoalele ulterioare la Tratatul Atlanticului de Nord, semnate la Paris, în octombrie 1954 și la Bruxelles, în decembrie 1981 și, respectiv, în decembrie 1997, care privesc aderarea la Tratat a Republicii Federale Germania, Spaniei, Republicii Cehe, Ungariei și Poloniei, nu aduc modificări de conținut Tratatului.

Aderarea României la Tratatul Atlanticului de Nord reprezintă unul dintre obiectivele politice fundamentale ale României în noua etapă a istoriei sale contemporane, începută în ultimele zile ale lunii decembrie 1989.

În plan valoric, aderarea României la NATO a reflectat dorința poporului român de a se reîntoarce la comunitatea occidentală, după aproape jumătate de secol de izolare.

Acest obiectiv s-a fundamentat, totodată, pe rațiuni de securitate, politice, militare, geo-strategice, economice și sociale, între care dimensiunea țării și a populației, locația geo-strategică – factor de oportunitate, dar și de risc – asigurarea securității și sporirea atractivității economice externe prin apartenența la o alianță de securitate occidentală.

Aderarea României la NATO a reprezentat un obiectiv constant al politicii externe românești, urmărit consecvent de toate guvernele care s-au succedat începând cu 1990. El a întrunit permanent adeziunea a 70-90% din populația României, ceea ce a permis abordarea dinamică a proceselor de pregătire pentru aderare și susținerea, inclusiv materială de către populația țării a eforturilor privind aderarea. Un rol important în crearea consensului politic și public necesar aderării la NATO l-au avut Declarația pentru aderarea României la NATO din 7 martie 2001 și Declarația-Apel a participanților la Forumul NATO 2002 din 31 martie 2002 de la Snagov, care a reunit reprezentanți ai partidele politice, sindicatelor, mediilor academice, culturale, ai cultelor și alți reprezentanți ai societății civile.

Relațiile României cu NATO s-au dezvoltat progresiv începând cu anul 1990. Țara noastră a solicitat formal aderarea la Alianță în 1993. La 26 ianuarie 1994, România a fost prima țară care a semnat Parteneriatul pentru Pace, principal instrument de cooperare militară dezvoltat de NATO cu statele europene nemembre, în contextul amplificării dialogului politic cu acestea în cadrul Consiliului de Cooperare Nord – Atlantică (NACC) și ulterior al Consiliului de Cooperare Euro-Atlantică (EAPC).

Pentru a fi invitată să adere la Tratat, România a parcurs un proces complex de reforme, militare, economice, de consolidare a democrației și a statului de drept. Începând cu 1999, acesta a fost ghidat de Planul Național Anual de pregătire pentru aderarea la NATO (PNA), elaborat în baza programului de pregătire a candidaților pentru aderare – „Membership Action Plan” (MAP) – adoptat de Alianță în anul 1999, la Summit-ul NATO de la Washington. În prezent se derulează al 5-lea ciclu al PNA, ultimul înaintea aderării la NATO.

De asemenea, România a fost, în ultimul deceniu, un factor activ de cooperare în domeniul securității și stabilității în Europa de Sud-Est și a participat, ca membru de facto al Alianței, la misiuni NATO și ale statelor aliate, pentru menținerea și consolidarea păcii în Balcanii Occidentali, precum și pentru combaterea terorismului în Afganistan și Irak. România a contribuit, astfel, încă dinaintea aderării sale la NATO, la apărarea securității și stabilității în spațiul euro-atlantic, acțiunile țării noastre pe plan intern și extern desfășurându-se în spiritul valorilor democratice și al Tratatului Atlanticului de Nord.

Urmare a progreselor semnificative și constante în procesele de reformă și a contribuției la misiunile Alianței, la summit-ul NATO de la Praga (20-21 noiembrie 2003), România a fost invitată, alături de alte 6 state partenere, să înceapă convorbirile pentru aderarea la NATO. La 26 martie 2003, statele aliate au semnat la Bruxelles protocoalele la Tratatul Atlanticului de Nord, în temeiul cărora statele nominalizate la Praga vor fi invitate să adere la Alianță. În martie 2004 se vor finaliza procedurile de

ratificare aflate în curs în statele aliate, necesare pentru intrarea în vigoare a protocoalelor de aderare: ratificarea de către parlamentele naționale și transmiterea instrumentelor de ratificare la depozitarul Tratatului, Guvernul SUA. Pentru a adera la Tratatul Atlanticului de Nord, statele invitate trebuie să parcurgă procedurile prevăzute de dreptul lor intern și să transmită depozitarului Tratatului Atlanticului de Nord instrumentele de aderare la Tratat.

Prin aderarea la Tratat, România dobândește cele mai solide garanții de securitate din istoria sa, în cadrul unei alianțe democratice, la al cărei proces decizional va lua parte pe deplin. Aderarea României la NATO va asigura cadrul de securitate necesar pentru valorificarea propriului potențial de dezvoltare economică și socială. România va avea posibilitatea să promoveze pe agenda aliată orice preocupări de securitate națională și să participe la conturarea politicii NATO în diferite domenii de interes, inclusiv promovarea stabilității și democrației în spațiile din vecinătatea sa imediată - Europa de Sud-Est, regiunea Mării Negre, Caucaz și Asia Centrală. Totodată, aderarea la NATO reprezintă un instrument important de politică externă, care susține eficient aderarea țării noastre la Uniunea Europeană în 2007.

Obligațiile ce revin României prin Tratatul Atlanticului de Nord sunt de a contribui la apărarea colectivă, prin forțe militare pregătite pentru a participa atât la operațiuni de tipul articolului 5, cât și la acțiuni de prevenire a conflictelor și gestionare a crizelor. De asemenea, România va lua parte la structura militară integrată și la procesul de planificare colectivă a apărării. Totodată, ca parte la Tratat, România se angajează să nu își asume nici o obligație internațională aflată în conflict cu acest Tratat.

România aderă la o Alianță care se deosebește în multe privințe de cea creată după al doilea război mondial de statele fondatoare. Transformările produse în lume după încheierea războiului rece, procesele de globalizare, care se manifestă inclusiv în domeniul riscurilor de securitate, au determinat Alianța să declanșeze un proces amplu de transformare, pentru a răspunde mai prompt și mai eficient noilor provocări, de oriunde ar proveni acestea. În urma deciziilor Summit-ului de la Praga, NATO și-a extins aria de acțiune dincolo de spațiul euro-atlantic, prin preluarea comenzii Forței Internaționale de Securitate și Asistență din Afganistan (ISAF) și dezbate în prezent posibilitatea implicării în Irak. Alianța își dezvoltă noi capacități de apărare și combatere a terorismului și proliferare a armelor de distrugere în masă și își asumă un rol activ de promovare a securității și valorilor democratice prin parteneriatele sale cu Federația Rusă, Ucraina și membrii Parteneriatului Euro-Atlantic. A stabilit un parteneriat strategic cu Uniunea Europeană pentru prevenirea conflictelor și gestionarea crizelor, cu potențial de amplificare spre combaterea noilor tipuri de amenințări.

Procesul de adaptare a Alianței la actualul context de securitate, în curs de desfășurare, corespunde pe deplin intereselor strategice ale României, plasată în flancul sud-estic al NATO și mai expusă, prin urmare, noilor riscuri de securitate, provenind mai ales din regiunile aflate în sud și est.

România va lua parte la întregul proces de modelare a evoluției Alianței în secolul

Având în vedere cele de mai sus, a fost elaborat proiectul Legii pentru aderarea României la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington, la 4 aprilie 1949, care, în forma prezentată, a fost însușit de toate instituțiile interesate și pe care îl supunem Parlamentului, spre adoptare, cu procedură de urgență, prevăzută de art.76 alin.(3) din Constituție, republicată.

Anexăm copia Protocolului la Tratatul Atlanticului de Nord privind aderarea României, semnat la Bruxelles, la 26 martie 2003.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, pe care vă rugăm să-l aprobați.

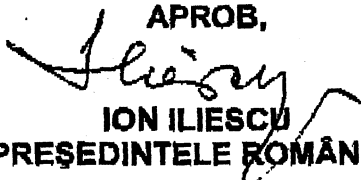

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

Nr. C14/4738/18.11.2002

APROB,

ION ILIESCU
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DE ACORD,

ADRIAN NISTASE
PRIM-MINISTRUL ROMÂNIEI

MEMORANDUM

De la: **Mircea GEOANĂ**, ministrul afacerilor externe **Tema: Mandatul echipei de negociere a României la convorbirile de aderare cu Alianța Nord-Atlantică.**

La scurt timp după summit-ul NATO de la Praga vor începe negocierile de aderare a României la Alianța Nord-Atlantică (*accession talks*). O primă reuniune de informare a invitaților asupra modului în care se vor derula convorbirile de aderare va avea loc, probabil, în cel mult zece zile după summit.

Negocierile de aderare vor consta în:

- convorbiri de aderare (una sau două runde), în cadrul cărora statele invitate, inclusiv România, vor confirma disponibilitatea de a respecta responsabilitățile derivate din Tratatul de la Washington, tratatul constitutiv al NATO;
- convorbiri cu o echipă a Secretariatului Internațional și a Statului Major Internațional al NATO, pentru convenirea angajamentelor concrete pe care și le va asuma România în procesul de pre-aderare, în domenii importante pentru integrarea în NATO.

H/A

Pentru pregătirea negocierilor de aderare, MAE a elaborat:

1. Un proiect de mandat – redactat pe baza unui document intern al NATO, pus la dispoziția MAE cu titlu confidențial, de consilierul german pentru NATO;
2. O propunere pentru componența echipei de negociere – realizată pe baza experienței Poloniei, Ungariei și Republicii Cehe, cu luarea în considerare a recomandărilor transmise informal de Secretariatul Internațional al NATO și a practicii urmate de alte state invitate la Praga (de exemplu Slovacia), practică conform căreia echipa de negociere este condusă de secretarul de stat din MAE responsabil pentru problematica multilaterală.

Anexăm cele două proiecte.

Precizăm că prima rundă a negocierilor de aderare urmează să aibă loc la 13 decembrie 2002. Se preconizează ca o a doua rundă să fie organizată la 9 ianuarie 2003.

Propunem:

1. Aprobarea, în prima ședință de Guvern, a componenței echipei de negociere și a proiectului de mandat, după andorsarea acestora la reuniunea Comisiei Naționale din 26 noiembrie 2002;
2. Instituirea unui mecanism de detaliere a măsurilor și acțiunilor necesare pentru îndeplinirea fiecărui obiectiv din lista angajamentelor suplimentare pe care și le va asuma România în procesul de pre-aderare, care va avea și rolul de a monitoriza îndeplinirea angajamentelor asumate;

Precizăm că, dat fiind caracterul foarte specializat al obiectivelor pe care și le va asuma România, punerea în aplicare a măsurilor și acțiunilor necesare va reveni fiecărei instituții participante la Comisia Națională pentru Integrarea României în NATO, MAE având rol de coordonare a acestui proces.

3. Coordonarea mecanismului de monitorizare să fie realizată de Secretariatul General al Guvernului, după modelul mecanismului similar care a funcționat cu succes în procesul de implementare a Agendei pentru Reformă. Secretariatul General al Guvernului va stabili, împreună cu MAE, sarcinile specifice ale instituțiilor participante la Comisia Națională pentru integrarea în NATO.

Anexe:

I. Componența echipei de negociere a Protocolului de aderare a României la NATO și a angajamentelor suplimentare pe care și le va asuma România în cursul convorbirilor de aderare

II. Mandatul general al echipei de negociere a României la convorbirile de aderare cu Alianța Nord-Atlantică

ANGAJAMENTELE CARE VOR FI ASUMATE DE ROMÂNIA PRIVIND CONTINUAREA REFORMELOR

România se angajează să întreprindă măsurile specificate în domeniile următoare:

I. Chestiuni politice și economice:

Obiectivul 1: continuarea măsurilor de integrare în societate a minorităților (comunitatea roma, apatrizi etc.) și a soluționării chestiunilor privind minoritățile.

Obiectivul 2: continuarea asigurării controlului civil asupra forțelor armate și a cooperării civili – militari.

Obiectivul 3: continuarea asigurării informării adecvate a opiniei publice pentru sprijinirea de către aceasta a calității de membru NATO și a obiectivelor aliate.

Obiectivul 4¹: completarea cadrului legislativ pentru combaterea corupției și implementarea deplină a măsurilor prevăzute.

Obiectivul 5: asigurarea capacității administrative pentru continuarea reformelor.

Obiectivul 6: asigurarea stabilității economice interne și externe (creștere economică, angajarea forței de muncă, prețuri, bugetul de stat și balanța de plăți).

¹ NATO va solicita asumarea unor termene ferme, atât pentru completarea cadrului legislativ în domeniul combaterii corupției, cât și pentru aplicarea acestuia.

contact și identificarea de puncte de acces la calea ferată, aeroporturi și porturi navale de debarcare pentru primirea și tranzitul forțelor aliate.

Obiectivul 7: adaptarea, până la momentul aderării, a procesului educației și instruirii militare la strategia, doctrinele, procedurile și standardele NATO.

Obiectivul 8: asigurarea, până la momentul aderării, a selectării și instruirii unui număr adecvat de cadre militare, care îndeplinesc standardele NATO de cunoaștere a limbii, pentru ocuparea pozițiilor din cartierele generale militare ale NATO și din birourile de legătură cu acestea. Desemnarea personalului potrivit de legătură în România și la cartierele generale NATO adecvate, care să asigure un flux eficient al documentației și comunicațiilor între Alianță și România.

Obiectiv 9: menținerea angajamentului de a crea un sistem eficient de planificare a apărării, corespunzător celui utilizat de NATO.

Obiectiv 10: menținerea angajamentului de a păstra un nivel al cheltuielilor de apărare care este suficient pentru susținerea reformei apărării și a procesului de restructurare și modernizare a forțelor armate cuprins în programul "Forța Obiectiv 2007" și care va permite o contribuție eficientă la Alianță.

Obiectiv 11: menținerea angajamentului de a include în cheltuielile de apărare a unui nivel adecvat de investiții de capital pentru a îndeplini cerințele NATO privind modernizarea planificată a echipamentelor și a infrastructurii, respectiv întărirea interoperabilității, a capacității de desfășurare și de supraviețuire.

Obiectiv 12: îndeplinirea, până la data aditerii de jure, a standardelor NATO de cunoaștere a limbilor străine de către întregul personal desemnat pentru poziții în care ar urma să se ocupe de problematica NATO pe baze regulate sau pentru poziții de comandă sau de execuție în unități desfășurabile sub comandă NATO.

Obiectiv 13: respectarea angajamentului de creare a unor structuri de personal compatibile cu cele ale NATO și ale aliaților, și de înlăturare, acolo unde este necesar, a surplusului de personal prin pensionare, concediere sau recalificare.

Obiectivul 14: păstrarea angajamentului de a asigura transparența sistemului de management al personalului din forțele armate și introducerea unor criterii de carieră comparabile cu cele din țările aliate până la momentul aderării la NATO.

III. Resurse:

Obiectivul 1: adoptarea, până la data aderării, a reglementărilor naționale adecvate în domeniul achizițiilor, care să permită derularea unor proceduri concurențiale în domeniul licitațiilor naționale și internaționale pentru proiectele NSIP, în conformitate cu uzanțele NATO.

Obiectivul 2: adaptarea adecvată a normelor interne referitoare la buget astfel încât să permită plata contribuțiilor naționale la bugetele și proiectele finanțate în comun ale NATO și pentru a asigura operațiunile și menținerea conturilor NSIP.

Obiectivul 3: adaptarea adecvată a normelor în materie de taxare, astfel încât să permită exceptarea NATO de la plata taxelor.

Obiectivul 4: înființarea unui birou național NSIP sau a unui aranjament similar, cu următoarele roluri:

- de interfață cu structurile de comandă ale NATO, cu Secretariatul Internațional și cu comitetele NATO privind proiectele NSIP;
- să fie responsabil pentru pregătirea pachetului de capacități și a înaintării proiectelor;
- să fie responsabil pentru urmărirea proiectelor și contabilitatea NSIP.

IV. Protecția informațiilor clasificate:

Obiectivul 1: la cel mult 4 luni de la invitare:

- finalizarea adoptării legislației relevante în domeniu și a normelor juridice aferente ("legislația secundară");
- inițierea procesului de aderare la "Acordul de cooperare în domeniul informațiilor atomice clasificate";
- inițierea implementării "Aranjamentelor administrative pentru implementarea acordului" menționat anterior.

Obiectivul 2: la cel mult 6 luni de la invitare, finalizarea schemei optime și a structurii corespunzătoare de personal a autorității naționale de securitate și încadrarea cu personal calificat a întregii scheme, precum și operaționalizarea compartimentelor relevante în domeniul INFOSEC respectiv, Agenția de Acreditare de Securitate (SAA), Agenția de Securitate pentru Informatică și Comunicații (NCSA), Agenția pentru Distribuirea Materialului Criptografic (NDA) și Agenția pentru securitate industrială (DSA).

Obiectivul 3: la cel mult 9 luni de la invitare

- finalizarea procesului de identificare a funcțiilor esențiale pentru care va fi necesar un aviz de securitate NATO; inclusiv, posibil,

PROIECT**II. MANDAT GENERAL AL ECHIEI DE NEGOCIERE A ROMÂNIEI
LA CONVORBITIRILE DE ADERARE CU ALIANȚA NORD-ATLANTICĂ**

Sub aspect politic, România se angajează:

- Să își unească eforturile cu cele ale membrilor Alianței în vederea apărării colective și pentru menținerea păcii și securității;
- Să își soluționeze orice diferend internațional prin mijloace pașnice;
- Să accepte, în continuare, să nu recurgă la amenințarea cu forța sau la utilizarea forței în modalități care nu sunt conforme cu scopurile ONU;
- Să contribuie la dezvoltarea unor relații pașnice și cordiale pe plan intern, prin consolidarea instituțiilor sale democratice și prin promovarea stabilității și prosperității;
- Să contribuie la menținerea eficienței Alianței, asumându-și responsabilitățile, costurile și beneficiile;
- Să își soluționeze disputele etnice, disputele teritoriale externe sau cele jurisdicționale interne prin mijloace pașnice conform principiilor OSCE;
- Să se conformeze principiilor fundamentale cuprinse în Tratatul de la Washington, cum ar fi democrația, libertățile individuale și statul de drept;
- Să depună eforturi cu bună-credință pentru construirea consensului pe toate temele;
- Să participe plenar, în cadrul NATO, la procesul de consultare și adoptare a deciziilor pe subiecte politice și de securitate care preocupă Alianța.

În domeniul militar și de apărare, România se angajează:

- Să accepte "abordarea largă a securității" cuprinsă în Conceptul strategic și în documente ulterioare, inclusiv rolul esențial al armelor nucleare;
- Să contribuie cu forțe la apărarea colectivă și la alte misiuni ale Alianței;
- Să participe, în mod adecvat, la structura militară a Alianței și la planificarea apărării colective;
- Să participe, în mod adecvat, la procesul de planificare a apărării din cadrul NATO și la planificarea în domenii conexe (de exemplu, în sfera armamentelor);
- Să participe, în mod adecvat, la activitatea agenților NATO;
- Să continue să sprijine plenar Parteneriatul pentru Pace și dezvoltarea relațiilor de cooperare cu parteneri care nu sunt membri NATO;
- Să depună eforturi, cu bună credință, în vederea standardizării și interoperabilității.

În domeniul resurselor, România se angajează:

- Să aloce suficiente resurse bugetare pentru implementarea angajamentelor menționate anterior;
- Să participe la bugetul civil al Alianței, finanțat în comun de statele membre, cu o contribuție procentuală, care va fi stabilită în cursul convorbirilor de aderare;
- Să participe la activitățile militare ale Alianței, finanțate în comun (bugetul militar și Programul NATO de Investiții pentru Securitate), pe baza modalităților și cotelor procentuale convenite.

România confirmă disponibilitatea de a participa la structurile NATO prin:

- Reevaluarea reprezentării sale permanente la sediul NATO;
- Stabilirea unei reprezentări naționale adecvate în structura de comandă a NATO;
- Pregătirea nominalizării de candidați calificați pentru poziții în Secretariatul Internațional/Secretariatul Militar Internațional, în structurile militare și în agențiile NATO;
- Pregătirea participării, în mod adecvat, la activitatea agențiilor NATO.

În domeniul securității informațiilor, România se angajează:

- Să semneze și să ratifice documentele juridice relevante (Acordul NATO privind securitatea informațiilor);
- Să finalizeze implementarea măsurilor juridice, procedurale și de organizare necesare pentru asigurarea protecției informațiilor clasificate NATO în conformitate cu cerințele Politicii de Securitate a NATO;
- Să pregătească conlucrarea serviciilor sale de securitate și contrainformații cu Oficiul de Securitate al NATO și în cadrul Comitetului Special, precum și participarea acestora la activitățile sale.

România confirmă disponibilitatea de a adera la instrumentele juridice asociate cu integrarea în NATO (anexa 2), într-o perioadă de cel mult șase luni după aderarea la Tratatul Atlanticului de Nord.

Separat de angajamentele generale, pe parcursul derulării convorbirilor de aderare, în consultare cu Secretariatul Internațional al NATO, România va finaliza o listă de angajamente privind continuarea reformelor, până la și după admiterea în Alianță (anexa 1).

... activitatea serviciilor civile de reforma economică și de
... activitatea serviciilor sectorului privat.

... asigurarea capacității macroeconomice de suportare și alocare
... din veniturii apărării.

... activitatea militară/apărare:

... garantarea, la aderare, a absenței restricțiilor constituționale
... pentru care se putea duce la îndeplinire operațiunile de apărare colectivă

Obiectivul 2: implementarea planului de termen lung de restructurare a
forțelor armate, cu scopul reorganizării/dezvoltării unor forțe mai
flexibile/capabile și mai ușor de desfășurat și de susținut, capabile să
contribuie la întreaga gamă de misiuni ale Alianței. Ca parte a acestui
obiectiv:

- crearea de structuri de comandă și ale forțelor, inclusiv
cartiere generale, compatibile cu cele ale Alianței și care
să îndeplinească cerințele NATO.

Obiectivul 3: pregătirea, până la momentul aderării, a angajamentelor de
forțe și capacități pentru participarea la operațiunile Alianței, utilizând
procesul de planificare a apărării pentru a identifica și predăți unități
specifice/forțe/capacități, inclusiv capacități de nișă.

Obiectivul 4: pregătirea, până la momentul aderării, a măsurilor de realizare
a conexiunii la NATINEADS, pentru a integra apărarea antiaeriană națională
conectată de NATO și de structurile de control ale spațiului aerian în sistemul
de apărare antiaerian aliat. Măsurile trebuie să cuprindă, printre altele:

- familiarizarea intensivă, din timp, a personalului relevant
cu aspecte privind filosofia, doctrina, conceptele,
standardele și cerințele NATINEADS;
- adoptarea legislației privind diviziunea civilă și militară a
spațiului aerian, în conformitate cu concepția militară a
sistemului de apărare antiaeriană integrată NATO;
- stabilirea de conexiuni de date.

Obiectivul 5: asigurarea, până la momentul aderării, a tuturor măsurilor
pentru stabilirea de legături de comunicații protejate (voce și informații),
pentru consultări la nivel înalt între sediul NATO și autoritățile naționale, din
momentul punerii la dispoziție a dispozitivelor de cifrare ale NATO.

Obiectivul 6: stabilirea, până la momentul aderării, a procedurilor referitoare
la "Host Nation Support", inclusiv dezvoltarea de baze de date cu puncte de